

SOS CAÏZA

 bpost
PB-PP
BELGIE(N)-BELGIQUE

41ste jaargang / 2

[driemaandelijks] juni 2017

Verantw. uitgever: Lieve Marrannes
Weimanstraat 58, 8377 Zuienkerke
tel. 050 31 94 93

Afgiftekantoor: 8000 BRUGGE
Toelatingsnummer P209.039

DE QUINOATEELT OOGSTKLAAR...

*Ik bladerde even in het boekje "Ik heb 't geluk geroken" van Toon Hermans.
Daar staan leuke ideetjes in om van de zomer een heerlijke tijd te maken zelfs als het
weer niet zou meezitten!*

Geschenk

Op zondagmorgen neem ik wel eens de tijd om wat te mediteren :Wie ben ik? Wat doe ik hier? Wat is leven? Vaak kom ik tot dezelfde gedachte. Wie leven wil, moet beginnen met erin te geloven. Wat moet je met een leven beginnen waar je niet in gelooft? Iedere morgen begint met het geloof in de komende dag en met het gevoel dat je die dag hebt gekregen. Hij wordt je geschonken door het leven en het is goed hem bewust als een geschenk te beleven.

Denk...

Denk iets goeds
en denk iets lekkers
denk iets gekks
of nog iets gekkers
denk iets aardigs
denk iets liefs
maar hoe dan ook...
iets positiefs.

Vandaag

Ik wil vandaag eens lekker denken
lekker denken positief
niks te morren
niks te knorren
alle mensen heb ik lief
geen seconde wil ik balen
't wordt een vlekkeloze dag
duizend maal wil ik herhalen:
heerlijk dat ik leven mag.

VEERTIG JAAR GELEDEN VERSCHIEEN HET EERSTE NUMMER VAN S.O.S. CAIZA. ...

Dit schreef mijn papa in zijn inleiding:

Hoe bewonderenswaardig de equipe in Caiza ook is in haar samenstelling, haar werking, haar inzet... toch kan ze niet doeltreffend werken als zij niet financieel gesteund wordt...

Om onze mensen, hier en nu, tot medewerking aan te sporen werd er een comité "Hulp aan Bolivia" gesticht..... Het bestaat uit enkele gezinnen die geen spectaculaire grootsse dingen doen... Onlangs nog werd er een V.Z.W. Blankenberg-Beauraing opgericht...

Om de mensen te sensibiliseren verschijnt er driemaandelijks een informatieblad...

Wat wordt er gevraagd? Dat iedereen maandelijks, driemaandelijks, jaarlijks een financiële bijdrage stort. Dan pas geven wij het werk een veilig bestaan. .. Het comité is er enorm en terecht fier op dat al de gelden tot de laatste centiem aan de equipe worden overgemaakt. Om geen enkele reden wordt er ooit aan dit geld geraakt. Alle werk wordt gratis en voor niets verricht...

Als je dat leest, is er fundamenteel nog niets veranderd. Het comité bestaat en zoekt zijn weg in de hedendaagse samenleving. De manier van werken is uiteraard wel anders: er zijn heel wat nieuwe communicatiekanalen en de mensen zijn geëvolueerd.

We hebben nog altijd de V.Z.W. S.O.S. Caiza Blankenberge-Beauraing en de samenwerking verloopt heel goed.

Ook het tijdschriftje wordt nog uitgegeven, is wel van uitzicht veranderd, wat aangepast aan de "moderne" tijd!
Het geld dat op de rekening gestort wordt, gaat nog altijd integraal naar de noden in Caiza. We krijgen minstens tweemaal per jaar een gedetailleerd overzicht van de boekhouding daar.

De werking in Caiza is nu in de handen van Bolivianen met de padre als spilfiguur. Dank zij internet is er regelmatig contact. En...last but not least: de financiële noden blijven bestaan. Vroeger werd het geld besteed aan wegeaanleg, scholenbouw, oprichten van coöperatieven.

Nu gaat de steun naar de internaten die door de overheid niet gesubsidieerd worden. Zonder "kostschool" kunnen de kinderen echter geen les volgen omdat ze ergens in het gebergte wonen, te ver van het dorp.
De prijzen van voedingswaren en lonen gaan in stijgende lijn en zo wordt de financiële nood groter.
Er blijft dus werk aan de winkel!!!

Om je een idee te geven hoe het allemaal begon, krijg je enkele uittreksels uit de brief die Lieve stuurde voor het eerste echte boekje S.O.S. Caiza.

Er was eens... zo beginnen immers alle sprookjes maar dit sprookje is werkelijkheid. Aldus was er eens een klein dorpje, Caiza, verloren in het Andesgebergte van Zuid-Amerika. 60 km. daar vandaan ligt Potosi op 4000 meter hoogte met zijn ruw klimaat. In vergelijking daarmee is Caiza op 3200 m. een paradijs. Jammer genoeg is dit niet zo. De overheden van het dorp zogen de mensen uit, hoe weinig ze ook bezaten. Wraak en haat heersten tussen de families en tussen de armen en zij die nog armer waren. Regelmatig werd iemand neergestoken. Materieel waren er niets dan vervallen huizen, een kerk die op invallen stond, armzalige straten waar zich enkel nog armzaligere varkens in de modder wentelden. En te midden van die rotboel stonden twee huttekes die nog iets hadden dat op een modderdak geleek, verder muren en stenen, een wildernis, onkruid en doornen waar men de schone slaapster kon tussen wanen. De bisschop vond dat Padre Santiago en ik daar wat orde moesten brengen. We moesten ook de normaalschool weer doen leven. Dus namen we onze intrek in die hutjes wat het parochiaal centrum moest voorstellen.

Toen we zo enkele weken gewroet hadden, viel het ons op dat er zoveel jongeren tussen 10 en 15 jaar rondsletterden in het dorp. We verzamelden die kleine vagebonden in één van de hutjes en begonnen een klein schooltje zodat die jongeren van de straat weg waren. Een vijftiental jongens en meisjes gingen op de uitnodi-

ging in en waren blij om gratis onderwijs te krijgen. Ik gaf dagelijks zeven uur les, zonder boeken met enkele oude schriften en potloden die ik ergens vergaard had. Het tweede jaar was het leerlingenaantal verdubbeld. Een college in de campo trok de aandacht van het ministerie van onderwijs en we kregen een onderwijzer die door de staat betaald werd. Zo begon het eerste en tweede middelbaar officieel. Elk jaar kwam er een studiejaar bij. Dat betekende bouwen, meubels, boeken en materiaal kopen, een internaat oprichten voor wie te ver van de school woonde. Nu hebben we een bloeiend college: 148 leerlingen over vier studiejaar verspreid (nu zijn er dat 423 over 6 studiejaar). 33 jongens en 29 meisjes zijn intern (nu 141 jongens en 118 meisjes). Negen leraars worden door de staat betaald waaronder Adriaan en ik. Met onze wedde betalen we er twee bij. Padre Santiago is de directeur. Hij geeft enkele lessen en Irene geeft handwerk. De internen die kunnen, betalen 500 fr per maand voor kost en inwoon. De meeste kinderen kunnen dat niet betalen. Wij bekijken elk geval apart en zien hoeveel ze kunnen betalen: de helft, minder, niets.

De opvoeding van de jongeren vinden wij het belangrijkste. Onze grote ambitie is: onderwijzers, technische- en landbouwingenieurs, dokters enz... te vormen die minstens iets zullen veranderen aan de toekomst van het land. De nood is groot, vooral op het platteland. Iedereen wil in de stad gaan werken waar je gemakkelijker aan de kost geraakt. De mensen hebben ook weinig vertrouwen in hun landgenoten als ze niet in het buitenland gestudeerd hebben want het onderwijs is hier allesbehalve....

Lieve op bezoek in de campo.

Padre Santiago Mestrio op bezoek in de campo.

NIEUWS UIT CAIZA...

Padre Julián, de pastoor van Caiza, wenst in een van zijn brieven het beste aan alle vrienden van Caiza. Hij dankt hen uitdrukkelijk voor hun solidariteit met en hun steun aan het werk in Caiza waarvoor Padre Santiago, Lieve Claeys, Irène Vanhaverbeke en zoveel anderen zich onvoorwaardelijk hebben ingezet. Hij vertelt ook over de steun die zij ontvangen uit Buchholz (bij Hamburg in Duitsland).

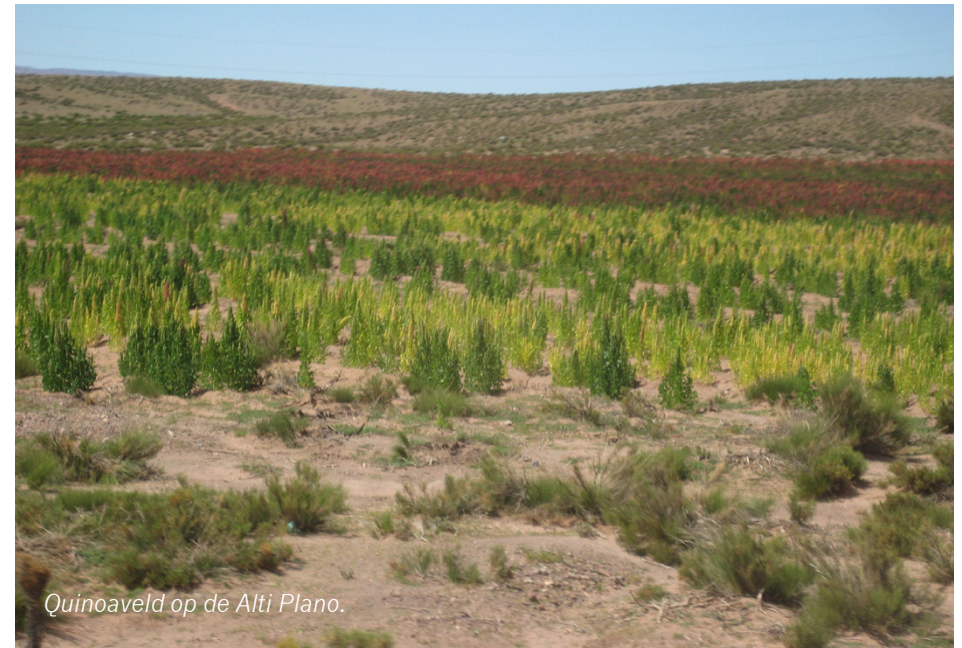
Hij schreef ons:

“De bezieler ervan, Fritz, is ernstig ziek, maar de pastoor en de andere mensen rond Fritz beloven het werk te blijven steunen. Dat is heel belangrijk want met hun bijdrage kunnen we het internaat Srta. Irène (voor de allerjongsten) van deftige toiletten en douches voorzien. Er zal zeker nog een kleine som overblijven. Dat zullen we dan investeren in de werken voor de drinkwatervoorziening. Bovendien steunt Buchholz ook 10 leerlingen (5 uit de lagere school en 5 uit het college). Zo kunnen ze hun schooluitgaven (schriften, balpen en ander materiaal) betalen”.

In zijn mail van 25 mei meldt Padre Julián dat het zeer koud is in Caiza. Het koude gevoel wordt nog groter door een krachtige wind, die tot nu toe nog geen schade heeft veroorzaakt.

Fritz uit Buchholz in Caiza.

Quinoa veld op de Alti Plano.

Dit alles wordt enkele dagen later in de lokale krant “El Potosí” bevestigd. De journalist schreef dat men in het departement Potosí vanaf een hoogte van 4000 m. vorst verwacht met temperaturen tussen -1° en -6° Celsius. Bovendien zal het er zeer waarschijnlijk sneeuwen en men verwacht rukwinden tot 70 km/uur.

Gelukkig zal dit geen invloed hebben op de landbouw daar de quinoa (één van de weinige akkerbouwgewassen die nog boven de 4000 m. kunnen gekweekt worden) reeds geoogst is.

Wel wordt het uitkijken voor de kuddes lamas, vicuñas en alpacas, die bij sneeuw geen voedsel meer vinden. Ook het wegverkeer zal grote hinder ondervinden.

Een dag later meldt diezelfde krant: “In de streek ten ZW van Potosí is er tot 30 cm sneeuw gevallen en er wordt nog meer sneeuw verwacht.

Tien mannen die op weg waren om hun dieren in veiligheid te brengen en ze te beschermen tegen de sneeuw en de kou werden door de sneeuwstorm verrast. Ze konden gelukkig gered worden maar hun voertuigen hebben ze in de sneeuw moeten achterlaten”.

Het weer in Caiza, is niet zo rampzalig .

Het dorp ligt toch 800 m lager in een beschut dal.

Sommige nachten vriest het echter wat niet zo aangenaam is want de huizen hebben geen verwarming. In de loop van de dag, wanneer de zon volop schijnt, klimmen de temperaturen er vrij snel tot 15° à 20° .

Lamas

Korte tijd voor deze koudegolf moesten 140 leerlingen van het college in Tres Cruces deelnemen aan sportwedstrijden. Het ministerie van onderwijs verplicht elke school om dit te doen. De deelname aan die verschillende “olympiades” stoort wel sterk het normale verloop van het schooljaar.

Leeg lamakoraal.

Tres Cruces is een plaats op zo'n uur rijden van Caiza. Iedere zaterdag is er een reusachtige markt. Het hele centrum staat dan vol goederen die boeren en verkopers aan de man willen brengen. Van heinde en verre komen mensen (soms een trip per vrachtwagen van meer dan 100 km) naar deze markt waar ongeveer alles wat je kunt bedenken te koop is. Tres Cruces valt onder de bevoegdheid van de parochie Caiza. Padre Julián draagt er iedere marktweek een viering op, die vrij druk bijgewoond wordt. Het kerkje werd jaren geleden door de Duitse vastenactie Miserior (tegenhanger van Broederlijk delen) gefinancierd.

Markt in Tres Cruces.

Markt in Tres Cruces.

AANDACHT VOOR HET VOLGENDE...

We vragen wat extra aandacht voor het volgende:

In een recent nummer van ons tijdschrift SOS Caiza beschreef Padre Julián de problemen van de grote droogte in Bolivia en de concrete problemen voor Caiza. Voor de huishouding is water onontbeerlijk. De keukens van de internaten kunnen niet zonder. Niet alleen voor de verzorging en de hygiëne is water belangrijk maar ook voor de huerta (groententuin) die de keukens van groenten voorziet. Het herstellen van de waterreservoirs en het dieper boren naar water heeft ervoor gezorgd dat er voorlopig voldoende water beschikbaar is. Het hoeft niet gezegd te worden dat dit een pak geld gekost heeft. Deze extra uitgave hypothekeerde de financiering van andere noden. Vandaar **onze warme oproep aan de 800 lezers van ons tijdschriftje: Indien iedere abonnee 10 euro zou storten, zouden we voor het project "drinkwater" beraamd op € 7000, uit de kosten geraken. Alvast bedankt!**

FINANCIËS, ONZE ONTVANGSTEN...

Maart 2017	
Adopties	€ 613,65
Studiebeurzen	€ 50,00
Gewone giften VI.	€ 677,17
Gewone giften Wal.	€ 620,40
Wafelbak Wallonië	€ 2.500,00
TOTAAL	€ 4.461,22

April 2017	
Adopties	€ 825,14
Studiebeurzen	€ 100,00
Gewone giften VI.	€ 5.530,10
Gewone giften Wal.	€ 1.143,79
Warmste Week	€ 336,16
Extra actie	€ 275,00
TOTAAL	€ 8.210,19

WEBPAGINA, SOS CAIZA...

Je kan onze website raadplegen onder de naam

www.soscaiza.be

of tik gewoon
SOS Caiza in bij Google.

Je vindt er heel wat interessante informatie over onze werking.
Ontdek maar!

HUWELIJKEN – DOOPSELS – VERJAARDAGEN

Deel uw vreugde met onze Boliviaanse vrienden.

**Stel je vrienden een origineel en sympathiek geschenk voor:
een storting voor S.O.S. Caiza**

BE57 4727 0698 0135

Weimanstraat 58, 8377 Zuienkerke

Tel.: 050 31 94 93

**Wij bezorgen ze een fiscaal attest
voor iedere gift van € 40 of meer.**

**Wil je ons tijdschriftje S.O.S. Caiza via email ontvangen,
stuur ons een mailtje.**

mark.makelberge@telenet.be (secretaris-schatbewaarder)

georges.suvee@telenet.be (voorzitter)

lieve.marrannes@telenet.be (verantw. uitgever S.O.S. Caiza)

S.O.S. CAIZA vzw

REKENINGNUMMERS:

IBAN nummer

BE57 4727 0698 0135

BE24 0000 1234 2238

BIC code (enkel voor het buitenland)

KREDBEBB

BPOTBEB1